

T.B.M.M.
BARİŞ ve DEMOKRASİ PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Sayı: 1740
Tarih: 05.11.2012

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

“Gelir Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi” ile gerekçesi ekte sunulmuştur.

Gereğini arz ederim.

Murat BOZLAK
Adana milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon	Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler			
Esas Komisyon	Plan ve Bütçe			
Tarih:	09 Kasım 2012		E. No: 2/958	
Ysm.Uzm.	Bşk.Yrd.	Başkan	Gn.Sek.Yrd.	Gn.Sek.
TBMM BAŞKANI				

TBMM	
KÜTÜPHANE VE ARŞİV BÖLÜMÜ BAŞKANLIĞI	
09.11.2012	
12/121	: 0/1

TEKİRYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Geliş Veriş Kanununda Değişiklik 7 nolu Kanun Tasarısı ile
geçerli olan kanunların
Görüşme ve karar

M. B. BOZDAK
Adana milletvekili

T B M M	
KÜTÜPHANE VE ARŞİV HİZM. BAŞKANLIĞI	
0 5 Kasım 2012	
No :	151464

T B M M BAŞKANLIĞI	
Tarih	05.11.2012
Konuşan	Bozdağ M.
Esas	19.11.2012
Yazı	05.11.2012
Yazı	05.11.2012
Yazı	05.11.2012
T B M M BAŞKANI	

GENEL GEREKÇE

Ülkemizde, küçük esnaf ve sanatkarlık, teknolojik gelişmeler, ağır ekonomik şartlar, yüksek vergi oranları ve bu kesime yönelik teşvik ve destek politikalarının yetersiz oluşu nedeniyle giderek yok olma sürecine girmiştir. Ülkenin ekonomik ve toplumsal dokusunda önemli bir yer tutan esnaf ve sanatkarlarımız, giderek yoksullaşmakta, bir çoğu da yaptığı işi bırakarak işsizler ordusuna dahil olmak zorunda kalmaktadır. Bu süreç esnaf ve sanatkar kesiminin sayısal büyüklüğü dikkate alındığında, sosyal ve toplumsal barış ve istikrar açısından büyük bir risk oluşturmaktadır.

31 Mayıs 2012 tarihinde, 193 Sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun 9'uncu maddesinin Birinci fıkrasına, 6322 sayılı kanunla eklenen sekizinci bent uyarınca, geleneksel, kültürel, sanatsal değeri olduğu ve kaybolmaya yüz tuttuğu belirtilen meslek kollarında faaliyette bulunanların vergi muafiyetine ilişkin düzenlemeye gidilmiştir. Bu değişiklik uyarınca, 27 Temmuz 2012 tarih ve 28386 Sayılı Resmi Gazetede yayınlanan 283 no.lu Gelir Vergisi Genel Tebliği ile, "El dokuma işleri, bakır işletmeciliği, çini ve çömlek yapımı, sedef kakma ve ahşap oyma işleri, kaşıkcılık, bastonculuk, semercilik, yazmacılık, yorgancılık, Keçecilik, lüle ve oltu taşı işçiliği, çarıkçılık, yemenicilik, oyacılık ve bunlar gibi meslek kollarında faaliyette bulunanlar" vergi muafiyeti kapsamına alınmıştır.

Yok olmaya yüz tutmuş bu mesleklerde faaliyette bulunan esnaflar için kısmen de olsa bir rahatlama yaratan bu düzenleme yetersizdir. Benzer ekonomik şartlar altında mesleklerini icra etmeye çalışan ancak ağır ekonomik şartlar nedeniyle artık işlerini yürütemez duruma gelen küçük esnaf ve sanatkarlarımız da vergi muafiyeti kapsamına alınmalıdır.

Günümüzde bakallar hipermarketlerle, terziler giyim markalarıyla, marangozlar mobilya firmalarıyla rekabet edemeyecek bir noktaya gelmiş bulunmaktadır. Bakallık, marangozluk, terzilik, kasaplık, manavlık, ayakkabı tamirciliği, fotoğrafçılık gibi mesleklerin de yok olmamaları için benzer mesleklerle birlikte vergi muafiyeti kapsamına alınması bir zorunluluktur.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1 – Ülkemizde küçük esnaf ve sanatkarlarımızca yürütülen bakallık, marangozluk, terzilik, kasaplık, manavlık, ayakkabı tamirciliği, fotoğrafçılık gibi meslekler teknolojik, ekonomik gelişmeler ve vergi yükü nedeniyle yok olmakla karşı karşıya bulunmaktadır. Bu maddeyle, 193 Sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun vergi muafiyetini düzenleyen 9'uncu maddesinin, Birinci fıkrasının 8'inci bendinde değişikliğe gidilerek, bu mesleklerin, yok olmaması için vergi muafiyeti kapsamına alınması amaçlanmıştır.

Madde 2 – Yürürlük maddesidir.

Madde 3 – Yürütme maddesidir.

GELİR VERGİSİ KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ

Madde 1 – 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 9’uncu maddesinin birinci fıkrasının (8) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“8. Bu Kanunun 47’nci maddesinde yazılı şartları haiz olanlardan kendi ürettikleri ürünleri satanlara münhasır olmak üzere el dokuma işleri, bakır işletmeciliği, çini ve çömlek yapımı, sedef kakma ve ahşap oyma işleri, kaşıkçılık, bastonculuk, semercilik, yazmacılık, yorgancılık, Keçecilik, lüle ve oltu taşı işçiliği, çarıkçılık, yemenicilik, oyacılık ve bunlar gibi geleneksel, kültürel, sanatsal değeri olan ve kaybolmaya yüz tutan meslek kollarında faaliyette bulunanlar ile bakallık, marangozluk, terzilik, kasaplık, manavlık, ayakkabı tamirciliği, fotoğrafçılık gibi meslek kollarında faaliyette bulunanlar;”

Madde 2 – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Madde 3 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.